

Sygn. akt VI GC 296/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca **SSR Grażyna Krywiel-Markiewicz**

Protokolant Marta Zięba

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015r. w Słupsku na rozprawie sprawy

z powództwa **R. S.**

przeciwko **(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. na rzecz powoda R. S. kwotę 11 402,10 euro (jedenaście tysięcy czterysta dwa euro 10/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1 968,00 euro od dnia 10 maja 2014r. do dnia zapłaty
- 1 734,30 euro od dnia 10 maja 2014r. do dnia zapłaty
- 1 722,00 euro od dnia 10 maja 2014r. do dnia zapłaty
- 615,00 euro od dnia 3 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty
- 676,50 euro od dnia 3 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty
- 1 968,00 euro od dnia 3 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty
- 1 468,30 euro od dnia 26 września 2014r. do dnia zapłaty
- 676,50 euro od dnia 26 września 2014r. do dnia zapłaty
- 553,50 euro od dnia 26 września 2014r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 4 801 złotych (cztery tysiące osiemset jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. w pozostałej części powództwo oddala.

Sygn. akt VI GC 296/15

## UZASADNIENIE

**Powód – R. S.** reprezentowany przez pełnomocnika – radcę prawnego, w pozwie z dnia 27 listopada 2014 r. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od (...) Spółka z o.o. Spółki Komandytowej w S. kwoty 11.402,10 euro wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot i dat do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za wykonane zlecenia transportowe.

W uzasadnieniu podał, że pozwany zlecał powodowi wykonanie usług przewozu towarów drogą lądową na trasie Polska – Francja, Polska – Niemcy oraz Polska – W.. Z tytułu wykonanych usług powód wystawił pozwanej faktury VAT na łączną kwotę 11.402,10 euro. Pozwana nie uregulowała należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Słupsku nakazał pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 11.402,10 euro wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz kwotę 3.013 zł tytułem kosztów procesu.

**Pozwana – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – Spółka Komandytowa z siedzibą w S.** w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżyła go w całości i wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podała, że prawdą jest, że zlecała powodowi wykonanie na jej rzecz usług transportowych. Zarzuciła, że roszczenie powoda jest niewymagalne, gdyż strony ustaliły 45-dniowy termin zapłaty, który winien być liczony od dnia otrzymania przez pozwaną faktury, nie zaś od dnia jej wystawienia, a powód nie udowodnił faktu doręczenia pozwanej faktur załączonych do pozwu. Nadto podniosła, że strony ustaliły, że płatności będą dokonywane raz w tygodniu w każdy czwartek następujący po terminie 45 dni od daty otrzymania poprawnie wystawionej faktury. Z ostrożności procesowej podniosła zarzut potrącenia wierzytelności powoda objętej pozwem z wierzytelnością pozwanej w kwocie 1 400 Euro, objętej notą księgową wystawioną z tytułu niewykonania przez powoda usługi transportowej (nr zlecenia (...)), składając jednocześnie oświadczenie o potrąceniu.

#### **Sąd ustalił, co następuje:**

Strony ze sobą współpracowały.

Pozwana w dniu 5 marca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do C. we Francji. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.968 euro, z terminem płatności do dnia 21 kwietnia 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 16, międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR nr 2 i 3 z dnia 05.03.2014 r., list przewozowy CMR z dnia 05.03.2014 r., deliverynote nr (...) oraz (...), faktura VAT nr (...) z dnia 07.03.2014 r. k. 8-14.

Pozwana w dniu 6 marca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z T. we Francji do B. w Polsce. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.734,30 euro, z terminem płatności do dnia 24 kwietnia 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 20, 190-192, międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR z dnia 06.03.2014 r. k. 18, dowód dostarczenia nr 113- (...) k. 19, faktura VAT nr (...) z dnia 10.03.2014 r. k. 17.

Pozwana w dniu 14 marca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do S. we Francji. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.722 euro, z terminem płatności do dnia 2 maja 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 25, 193-195, międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR k. 22-24, dowód dostarczenia nr (...) oraz (...), faktura VAT nr (...) z dnia 10.03.2014 r. k. 21.

Pozwana w dniu 22 maja 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do S. i W.. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 euro, z terminem płatności do dnia 5 lipca 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 37,169-171, międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR wraz z deliverynote k. 28-36, faktura VAT nr (...) z dnia 21.05.2014 r. k. 26.

Pozwana w dniu 26 maja 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do Z. w Niemczech. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 euro, z terminem płatności do dnia 11 lipca 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 40, 172-174, międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR k. 38-39, , faktura VAT nr (...) z dnia 27.05.2014 r. k. 37a.

Pozwana w dniu 2 czerwca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do V. we W.. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.968 euro, z terminem płatności do dnia 18 lipca 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 44, 175-177, międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR k. 42-43, faktura VAT nr (...) z dnia 03.06.2014 r. k. 41.

Pozwana w dniu 14 lipca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z T. w Polsce do W. w Niemczech. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.488,30 euro, z terminem płatności do dnia 31 sierpnia 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 48, 178-180, międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR k. 46, oświadczenie o dostawie k. 47, faktura VAT nr (...) z dnia 17.07.2014 r. k. 45.

Pozwana w dniu 21 lipca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do Z. Niemczech. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 675,50 euro, z terminem płatności do dnia 5 września 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 53, 181-183, międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR k. 50-52, faktura VAT nr (...) z dnia 22.07.2014 r. k. 49.

Pozwana w dniu 28 lipca 2014 r. zleciła powodowi wykonanie usługi przewozu towarów drogą lądową na trasie z D. w Polsce do W. w Niemczech. Powód wykonał zlecenie i wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 553,50 euro, z terminem płatności do dnia 7 września 2014 r.

**dowód:** zlecenie transportowe nr (...) k. 57 184-186, międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR k. 55, receiving report k. 56, faktura VAT nr (...) z dnia 24.07.2014 r. k. 54.

Zgodnie ze zleceniami termin płatności wynosił 45 dni od dnia doręczenia faktury.

**dowód:** zlecenia k. 16, 20, 25, 37, 40, 44, 48, 54, 57

Faktury VAT zostały pozwanej wysłane listem poleconym i doręczone na adres pozwanej w dniach: faktura nr (...) nadana 24.03.2014r., odebrana 25.03.2014r., faktura (...) nadana 17.06.2014r., odebrana 18.06.2014r., (...), (...), (...) nadana 8.08.2014r., odebrana 11.08.2014r.

**dowód:** potwierdzenie nadania wraz z wydrukiem stanu przesyłki k. 122-133.

Pozwana nie uregulowała należności wynikających z wystawionych faktur VAT na łączną kwotę 11.40210 euro.

### **bezsporne**

Do zleceń transportowych pozwana załączyła uwagi, w których w pkt 4 wskazano, że płatności dokonywane będą raz w tygodniu w każdy czwartek następujący po terminie 45 dni od otrzymania poprawnie wystawionej faktury VAT w PLN.

**dowód:** zlecenia transportowe wraz z uwagami k. 181-195.

W dniu 14 kwietnia 2014 r. pozwana wystawiła powodowi notę obciążeniową nr 1/04/2014/AK na kwotę 1.400 euro tytułem niewykonania przez powoda umowy transportu towaru wynikającej ze zlecenia (...).

Termin zapłaty 14 dni od wystawienia noty.

**dowód:** nota obciążeniowa k. 87.

W dniu 7.04.2014r. została sporządzona notatka służbowa przez pracownika pozwanej Agatę M. K., w której opisano przypadek niepodjęcia ładunku przez powoda ( z powodu awarii ciągnika) i podjęcia w pozwanej firmie decyzji dokonania przewozu przez dostarczenia towaru własnym ciągnikiem. W notatce zawarto informację o dodatkowych kosztach, jakie pozwana będzie musiała ponieść i przekazaniu tej informacji spedytorowi powoda; w notatce wskazano koszty 1800 – 1900 eur/koszt frachtu 1 400 eur/koszt ściągania auta z B. około 400 eur. Z notatki wynika, że spedytor powoda nie godził się na takie koszty.

dowód: notatka k. 88 – 89.

### **Sąd zważył, co następuje:**

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż strony zawarły umowy przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym. Do umów tych stosuje się przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego (CMR), a w dalszej kolejności przepisy ustawy Prawo przewozowe i Kodeksu cywilnego.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż powód wykonał przewozy na rzecz pozwanej, czego dowodami są listy przewozowe wraz z dokumentami przewozowymi oraz potwierdzenia dostawy. Prawdziwości tych dowodów pozwana nie podważała. Pozwana nie kwestionowała w istocie faktu wykonania przewozów, za które powód dochodził zapłaty, nie wskazała, że powód nie wykonał usługi, tj. że nie stawiał się na rozładunek, czy też nie dostarczył przesyłki na wskazane miejsce rozładunku. Nie kwestionowała też wysokości umówionego wynagrodzenia. Jedynie wskazywała, że wierzytelności objęte pozwem są niewymagalne.

Powód przedłożył w związku z tak sformułowanym zarzutem dowody potwierdzające doręczenie pozwanej faktur.

Tym samym powodowi należy się umówione wynagrodzenie za przewóz (art. 774 k.c.) wraz z odsetkami za opóźnienie (art. 481§1 i 2 k.c.), co znalazło swój wyraz w punkcie 1 wyroku. Zgodnie z art. 481§ 1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie wyrokowania jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§ 1); jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 zdanie pierwsze).

Zgodnie z treścią zleceń załączonych do pozwu termin płatności wynosił 45 dni i był liczony od otrzymania faktury. Powód w wystawionych fakturach określił ten termin od dnia wystawienia faktury. W tym zakresie zarzut pozwanej odnośnie błędnego obliczenia odsetek jest zasadny. Sąd obliczył dzień rozpoczęcia naliczania odsetek w oparciu dowody przedłożone przez powoda – wydruki ze stron internetowych potwierdzających datę doręczenia przesyłek oraz zlecenia przesłane powodowi przez pozwaną.

Wobec powyższego, roszczenie o odsetki za wcześniejszy okres podlega oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

Pozwana zgłosiła zarzut potrącenia kwoty 1.400 euro wynikającej z noty obciążeniowej wystawionej z tytułu niewykonania przez powoda umowy przewozu towaru.

W myśl art. 498 § 1 k.p.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze

lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (§ 2).

Pozwana, na której spoczywał ciężar wykazania istnienia wierzytelności przedstawionej do potrącenia, nie wykazała tego. Na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawiła dowodów wykazujących faktycznie poniesioną szkodę. Nie może za taki w szczególności być uznany dowód w postaci noty obciążeniowej, która przez powoda nie była uznana.

W myśl art. 361§ 2 k.c. szkoda obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Pozwana przedłożyła notatką służbową, w której wymienione są koszty, jakie pozwana może ponieść w związku z niepodjęciem ładunku przez powoda. Brak jest dowodu w postaci jakiegokolwiek rachunku, czy innych dokumentów księgowych potwierdzających wysokość wskazanej do potrącenia kwoty. Kwota przedstawiona do potrącenia odpowiada wysokości frachtu umówionego w zleceniu z powodem, który byłby należny powodowi w przypadku zrealizowania zlecenia. Tu pozwana dokonała przewozu we własnym zakresie. Jednakże jej ewentualne poniesione koszty (strata), czy też utracone korzyści muszą być wykazane konkretnymi dowodami, wykazującymi wysokość szkody. O ile szkoda związana była z utraconymi korzyściami, pozwana winna była przedstawić dowody wskazujące na realną możliwość uzyskania korzyści, których nieosiągnięcie spowodowane było niewykonaniem umowy przez powoda. Tymczasem pozwana, jako należną z tytułu odszkodowania kwotę, wskazała kwotę frachtu ustalonego dla tego przewozu pomiędzy stronami, innymi słowy wskazała kwotę wynagrodzenia przewoźnika, którą uznała jako należną sobie z uwagi na dokonanie przewozu własnym środkiem transportu. Takie określenie szkody nie odpowiada definicji szkody wskazanej powyżej. W tej sytuacji oddalono wniosek dowodowy dotyczący zeznań świadka A. K.. Teza dowodowa dotycząca zeznań tego świadka związana była jedynie z niewykonaniem umowy przez powoda (co w istocie było niesporne) oraz z obciążeniem powoda przez pozwaną kwotą 1400 euro (co wynika z noty obciążeniowej). W tezie dowodowej, jak i w twierdzeniach o stanie faktycznym brak było wskazań co do sposobu wyliczenia poniesionej szkody.

Oddalono też wniosek dowodowy pozwanej dotyczący dowodu z przesłuchania stron z uwagi na niestawiennictwo (nieusprawiedliwione) pozwanej na rozprawę w dniu 21.10.2015r., na której miał być przeprowadzony ten dowód. Zatem pozwana nie wykazała zasad współpracy stron, w tym ustaleń co do sposobu płatności, poza tymi, które ustalono powyżej (termin zapłaty 45 dni, liczony od daty doręczenia faktury).

Mając na uwadze powyższe, Sąd (na podstawie art. 498 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.p.c.) nie uwzględnił podniesionego przez pozwanego zarzutu potrącenia.

Powód przegrał proces jedynie co do odsetek od poszczególnych kwot za okres kilkunastu dni, stąd też – na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. obowiązkiem zwrotu w całości kosztów procesu dla powódki obciążono pozwaną. Koszty te wyniosły kwotę 4.801 zł, na co składa się: opłata od pozwu w wysokości 2.384 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, który jest radcą prawnym w wysokości 2.400 zł oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – art. 99 w zw. z art. 98§3 k.p.c. w zw. z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U.2013.490).